

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i Dag uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Anden Behandling af Lovforslaget findes i Tidenden Sp. 5302).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen som Helhed sattes til Forhandling.

Berntsen: Forinden dette lille Lovforslag forlader Tinget, finder jeg mig foranlediget til at udtale min Paaskønnelse af, at de ærede Forslagsstillere have imødekommet den Henstilling, jeg tillod mig at gøre, da Spørgsmaalet vedrørende denne Sag blev rejst under Finanslovens første Behandling. Der har hidtil i Administrationen ikke været Tvivl om, hvorledes Punkt 2 i § 2 i Lov af 24. April 1896 skal forstaas vedrørende denne Sag. To Ministre have afgivet en enslydende Resolution, og jeg er overbevist om, at den Stilling, som Administrationen hidtil har indtaget, er i fuld Overensstemmelse med det, der var Meningen med denne Bestemmelse, da den blev indsat i Lov af 1896. For at være sikker paa, at jeg i sin Tid ikke tog fejl, da jeg var med til at fortolke denne Lovparagraf, forvissede jeg mig om, at begge Ordførerne i denne Sag, P. G. C. Jensen, som var Ordfører i Landstinget, og Direktør Blem, som var Ordfører i Folketinget, fuldt ud delte den Opfattelse, som hidtil har været gjort gældende. Jeg finder det derfor ganske naturligt, at denne Sag løses ved en Lovændring, og da jeg ikke har noget mod selve Ændringen, anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Leth Espensen: Jeg vil først takke det ærede Medlem, fordi han sluttede sig til Tanken om at faa dette Lovforslag gennemført, men for øvrigt maa jeg sige, at jeg er uenig med ham i de Fortolkninger, han har gjort gældende. Jeg mener imidlertid, at det ikke er Tiden at strides om dette, Hovedsagen er, at vi nu ere enige. Det gælder om at faa de omstridte Bestemmelser bort, og naar vi kunne det, og det ser det jo ud til — i alt Fald har der været en sjælden Enstemmighed her i Tinget derom —, synes jeg, det er bedre at hjælpe hinanden dermed end at strides om Fortolkningen. Det kunne vi altid komme til bagefter, hvis det skulde vise sig, at det

ikke lykkes at faa Bestemmelserne bort. Jeg vil derfor kun takke Tinget for den Hurtighed, hvormed det har gjort denne Sag færdig, og udtale Haabet om, at ogsaa det høje Landsting vil tage hurtigt og velvilligt paa denne Sag. Det er temmelig sikkert, at man i alle Lejre, uanset politisk Farve, vil hilse Loven med Glæde, og at den vil skabe Ro i Kreditforeningerne, hvilket der trænges til.

Berntsen: Den ærede Forslagsstiller hører jo til Tingets Løsgængere, og jeg henviser ham da til at læse, hvad et andet Medlem af den samme Gruppe, nemlig det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) sagde ved denne Sags første Behandling. Det ærede Medlem fra Højrup, hvis juridiske Kundskab det ærede Medlem fra Kellerup som hans Meningsfælle neppe vil bestride, sagde under Sagens første Behandling, at efter hans Mening var Lovens Bestemmelser tvivlsomme, men han følger til: „Jeg skulde næsten være tilbøjelig til at tro, at den Fortolkning, som hidtil er fulgt af Indenrigsministeriet, naar man ser paa Sagen rent juridisk, er den rigtige Fortolkning“. Det er ikke af Vejen, at en Indenrigsminister ogsaa ser juridisk paa Sagen, naar han skal fortolke en Lov, men Indenrigsministeriet har hidtil ikke alene set rent juridisk paa denne Sag, men har fortolket den i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt fra begge Tings Ordførere, og det turde være det bedste Vidnesbyrd om, at Administrationen hidtil har handlet korrekt.

Leth Espensen: Jeg vil gerne indrømme, at det ærede Medlem (Berntsen) ramte mig paa mit ømme Sted, for saa vidt der er faa Medlemmer, jeg sætter saa højt her i Tinget, — og hvis juridiske Mening jeg sætter saa højt, — som det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer). Men Udtalelsen var nu for det første ikke fremsat ganske bestemt af ham, kun som en Formodning, og jeg kan desuden forsikre det ærede Medlem om, at naar vi endelig skulde tage en Diskussion op om denne Sag, skulde jeg skaffe Medhold fra mange Jurister. Jeg har talt med mange, og hver eneste en har givet mig Medhold i min Fortolkning. Men for øvrigt! Skulle vi ikke hellere lade være at strides om det, vi ere jo enige i Realiteten, og det er det vigtigste.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.